

Громова О. Є., к.е.н., доцент
Таранюк І. В., студент
Ярова М. В., студент
Вінницький торговельно-економічний інститут
КНТЕУ, м. Вінниця, Україна

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В УКРАЇНІ

В Україні згідно статистичних даних [1] більшість великих компаній випускають мало інноваційної та наукоємної продукції, а також приділяють мало уваги власним дослідженням та розробкам. Також немає чітко визначеного механізму для передачі результатів перспективних наукових досліджень і дослідних зразків від науково-дослідних інститутів та університетів у виробничу сферу та бізнес, а сучасні маркетингові технології використовуються недостатньо як науково-дослідними організаціями при виконанні інноваційних розробок, так і виробничими організаціями [2]. Для реалізації інноваційних розробок в інститутах Національної академії наук України зараз активно використовуються сучасні інформаційні технології, зокрема, для розповсюдження інформації про нові розробки, створені під час виконання Державної цільової науково-технічної програми «Нанотехнології та наноматеріали» впродовж 2010-2014 років, створено бізнес-портал «Нанотехнології та наноматеріали». Однак для успішної комерціалізації інноваційних розробок і наукоємної продукції необхідно в подальшому більш активно залучати інтерактивний маркетинг.

Аналіз управлінських аспектів діяльності промислових підприємств в Україні з огляду принципів інноваційності показує, що існуючі засади управління діяльністю з прогнозування вичерпують себе, втрачають актуальність, не встигають за розвитком тенденцій у світовому масштабі, при цьому постійно існує ризик погіршення економічного стану підприємств, зменшення обсягів виробництва товарів та обсягів реалізації, аж до їх банкрутства. Причиною цього найчастіше стає невідповідність вимогам ринку, невміння своєчасно зорієнтуватися в тенденціях розвитку ринку, вимог, що він продукує, помилки у визначенні всіх етапів політики свого розвитку, а також у прогнозах параметрів товарів, що випускаються [3]

Вплив на інноваційний розвиток України здійснюють значною мірою економічні фактори, зокрема невідповідність матеріально-технічної бази для впровадження новітніх технологій. Нестабільність економічної та політичної ситуації в Україні призводить до визначення її як економіки непривабливої для інвестицій. У Національній доповіді «Інноваційна Україна 2020», підготовленій НАН України, стверджується: «відсутність в Україні зацікавленості в інноваційному розвитку на політичному рівні, гальмування підтримки інноваційної діяльності, а то і пряма протидія її основних міністерств в умовах, коли оточення України інтенсивно розвиває науково-технічну сферу (насамперед держави – члени ЄС), вимагає аналізу соціальних та економічних причин такого становища. Основна причина невиконання законодавства у сфері науки та інновацій в Україні, складнощі його розроблення та ухвалення пов'язані з тим, що

нормативно-правові акти ухвалюються за відсутності інноваційної спрямованої економічної стратегії України» [4].

Аналіз стану інноваційної діяльності потребує спеціального аналітичного дослідження. Найбільш широко вживаний індекс інновацій є Глобальний індекс інновацій (GII), розроблений в співробітництві фахівцями швейцарської бізнесшколи (Business School for the World – INSEAD), Корнельським університетом. За даним дослідженням Україна у 2017 році зайняла 50-е місце з 127 країн світу, піднявшись на шість рядків в порівнянні з 2016 роком. Лідирують в рейтингу Швейцарія, Швеція та Нідерланди. З межуючих з Україною країн кращий показник – у Словаччини (34 місце), Польщі – 38-е, Угорщини – 39-е, Румунії – 42-е. Серед європейських країн Україна зайняла 33 позицію.

Індекс інноваційної ефективності характеризує створення сприятливих умов для інноваційної результативності. За цим показником у 2017 р. Україна на 11 місці, що на одну позицію вище, ніж у 2016 р. Це означає, що ефективність інноваційної діяльності в країні поступово зростає [5].

Отже, якщо ще 12 років тому стан інноваційної діяльності в Україні вважався кризовим, то на даний момент ситуація в країні покращується – спостерігається стрімкий розвиток. Але також ми і маємо багато проблем, які потрібно якнайшвидше вирішити. Найбільшою проблемою сьогодення є подолання інвестиційної кризи України – національне виробництво не може повною мірою забезпечити країну власними ресурсами тому, потрібно залучити якомога більше іноземних інвестицій для належного забезпечення рівня інноваційної діяльності.

Список використаних джерел:

1. Мех О. А. Товарна структура зовнішньої торгівлі України // Наука та наукознавство. 2011, №3.
2. Мельник Т. М., Зубко О. В. Зовнішня торгівля високотехнологічними товарами: інституціональний вимір // Маркетинг і менеджмент інновацій. 2012, №2, с.181-190.
3. Горячев Р.А., Бодрикова О.А. Прогнозирование деятельности промышленного 225 предприятия [Электронный ресурс] / Р.А. Горячев, О. А. Бодрикова // Вестник Нижегородского государственного университета им. Н. И. Лобачевского. – 2005. – № 1. – С. 72-74. – Режим доступа: http://www.unn.ru/pages/issues/vestnik/99990193_West_econ_finans_2005_1%287%29/16.pdf.
4. Інноваційна Україна 2020 : національна доповідь / за заг. ред. В. Гейця та ін. – К. : НАН України, 2015. – 336 с.
5. Андрощук Г.О. Оцінка розвитку національних інноваційних систем / Г. О. Андрощук // Проблеми і перспективи інноваційного розвитку економіки в контексті інтеграції України в Європейський науково-інноваційний простір. - К.: Фенікс, 2017. – 340 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://economics.opu.ua/files/science/probl_innov_rozv/2017/tezi.pdf.